

[Oluf Johansen.]

har dog ikke været præget af den Uenighed, der altsaa bestaar imellem Partifæller; man har fornøftigvis ladet Gemytternes Uoverensstemmelse udfolde sig inden for egne fire Vægge.

At det af Det konservative Folkeparti og Bondepartiet stillede Ændringsforslag ikke har sin Aarsag i konservativ Paagaahed over for Bondepartiet, er vel klart for alle. Naar de Konservatives Udvalgsmedlemmer gaar ind for Ændringsforslaget, maa man snarere betragte det som almindelig Julevelgørenhed. Jeg forstaaer imidlertid ikke, at det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (J. S. Foget) vil gaa den Vej, der paa Forhaand maa anses for ikke at være farbar, at han ligesom hans Partifæller i Folketinget vil løbe Panden imod. Jeg har aldrig hørt, det har styrket en Politiker at kæmpe for noget, som han paa Forhaand maatte vide var haabløst. Jeg skal ikke give det ærede Medlem Raad, men det havde vel været mere nærliggende for ham i den forhaandenværende Situation, i Stedet for at stille det paagældende Ændringsforslag og arbejde for dets Gennemførelse, at nærme sig Landbrugsraadets høje Præsident med et sirligt Buk. Jeg har ogsaa Indtryk af, at han ved sine Udtalelser her i nogen Maade forsøgte at gøre det og derved appellerede til en Siddeplads i det efter Husmændenes Udtræden af Landbrugsraadets 8 tomme Stole.

Det kunde i øvrigt være interessant, om det ærede 2det Medlem for 6te Kreds og det ærede 3die Medlem for 6te Kreds vilde klarlægge den nu skabte landbrugspolitiske Situation for det høje Tings Medlemmer, saa at denne Klarhed kunde gaa videre til det danske Landbrug, hvad mange sikkert vilde være tilfredse med. De to ærede Medlemmer har jo fra nu af indtil 1. Februar fælles Politik, fælles Anskuelse og har forhaabentlig gensidig Tillid til hinanden. Jeg haaber ikke, at denne gensidige Tillid hindrer, at de skaber den Klarhed i Spørgsmaalet, som maaske kan medføre en lille Rivning i et sikkert vel opbygget og vel tilrettelagt Venskab.

Hauch: Da mit Partis Ordfører ved Sygdom er forhindret i at være til Stede, har min Gruppe bedt mig om at gøre et Par Bemærkninger; dersom jeg fandt Anledning dertil under Behandlingen af det stillede Ændringsforslag, og jeg finder, at der er en saadan Anledning i de Bemærkninger, som er faldet.

Den ærede Initiativtager fra Bonde-

partiet (J. S. Foget) henstillede meget indtrængende til min Gruppe at slutte op om dette Ændringsforslag. Det ærede Medlems Begrundelse var ganske vist ikke særlig logisk — jeg tør ikke sige, det er symbolsk, men det er dog ikke usædvanligt —, idet det ærede Medlem sagde, at naar man nu var enig, saadan som man var, kunde der være Grund til at tage Erhvervsudvalget med paa Raad. Jeg synes ikke, det er nogen særlig logisk Begrundelse, for naar vi er enige, maa Landbrugsraadets jo kunne varetage Interesserne ogsaa for de Herrer. Dersom det ærede Medlem havde sagt, at vi ikke var enige, kunde jeg i og for sig bedre have forstaaet det.

Min Gruppens Medlemmer kan ikke medvirke til Gennemførelse af dette Ændringsforslag og agter sammen med Regeringspartierne at stemme imod det, hvilket jeg ganske kort skal begrunde.

Vi har ikke noget som helst imod Erhvervsudvalget og dets Arbejde, men vi finder det mærkeligt i det foreliggende Tilfælde at forlange Erhvervsudvalget medtaget som en tredje Faktor, der skal spørges, af den ganske simple Grund, at Mejerierne i Forvejen er saa ganske udmærket repræsenterede i Landbrugsraadets. Der er jo det mærkelige her, at Erhvervsudvalget optræder paa Mejeriernes og Slagteriernes Vegne, til Trods for at Mejerierne har en Organisation, som er opbygget fra neden oppefter som en Centralorganisation. Saa længe Mejerierne har en saadan Centralorganisation og ønsker at være repræsenterede af deres Centralorganisation, er det naturligt, at vi henholder os til den. Dersom Mejeriernes Plenarforsamling en Dag kommer og siger, at nu vil de ikke længere være repræsenterede af deres gamle lovførelselige Organisation, men af Erhvervsudvalget, ja, saa skal dette fortræffelige Udvalgs Medlemmer naturligvis være velkommen. Men jeg haaber, at det ærede Medlem kan se, at det er ulogisk at lade sig repræsentere af to Forsamlinger af Mennesker, der tilhører den samme Organisation. Det er saa ulogisk, at man maa formode, der maa komme en Ordning af det paa et eller andet Tidspunkt.

Hvis der i det foreliggende Tilfælde havde været Tale om, at Mejerierne traadte ud af Landbrugsraadets, havde det været en anden Sag, men det er der ikke Tale om, tværtimod, vi staar saa tæt sammen i Arbejdet som ingen Sinde før. Skulde den Situation være indtraadt, at Mejeriernes Ledelse var traadt ud, vilde jeg ogsaa have fundet det naturligt, at de blev spurgt, men